

KO PRIDEMO V ŠOLO BREZ TROŠKOV

Nastja Serdinšek 7. b /9

MLADA RAST

GLASILO UČENCEV OŠ MAJŠPERK

ŠOLSKO LETO 2003/2004

KO PRIDEMO V ŠOLO BREZ TORB

Požirek bistre vode dobi svoj okus šele takrat, ko smo resnično žejni. Ko iščemo izvir, se mnogo raje sklonimo nad bistro vodo, v kateri vidimo svoj odsev in naši požirki so veliki, krepki. Motna voda v mlaki izgubi ves svoj lesk, čeprav je ohranila osnovno značilnost; mokra je. Tudi znanje pri pridobivanju in posredovanju ohranja svojo osnovno značilnost. Človeka izobražuje. A znanje, ki ga sprejme kulturn in omikan človek, zablesti, kajti ni le sprejeto, takšen človek ga zna tudi uporabiti in dajati.

Znanje učencev se v šoli dopolnjuje tudi z organiziranjem kulturnih, naravoslovnih, športnih in delovnih dni. Izbira vsebin je za učitelje vedno zahtevna. Kaj ponuditi učencem, da bo koristno in zanimivo, da ne bo predrago; predvsem pa, da učenci ne bodo ob koncu izjavili tisti svoj naveličani: "Brez veze."

Toda z vsako stopinjo v neznanu se človeku razširja svet. Neznanih stopinj pa radovednemu nikoli ne zmanjka.

Zapise učencev je ob pomoči učencev in vodij dejavnosti zbrala in uredila

Danica Lorber

V letošnje glasilo smo speli razmišljanja, poročila in analize dnevov dejavnosti z očmi učencev. Marsikdo bo mogoče šele ob branju poročil spoznal, kaj vse učenci poleg pouka še počnejo. Mnogo je zapisanega, vendar še vedno ne vse.

Ko učitelji ob dnevih dejavnosti spremljamo in opazujemo učence, vidimo na njihovih obrazih vse; od brezbržnosti in naveličanosti pa do zavzetega in radovednega pogleda. In ravno ti, radovedni in vedoželjni, nas vedno potolažijo.

Nekateri dnevi ob izdaji glasila še niso bili realizirani. Marsikaj, kar so zapisali učenci, nas bo vodilo pri načrtovanju in izvajanju dejavnosti v bodoče.

Obenem pa naj bo glasilo vzpodbuda bralcem, da spoznajo vsebine, ki se pri dejavnostih odvijajo. Poleg vsebin, pa dan ko ni pouka, združuje učence, saj se mnogim bolj kot vsebina, vtisne v spomin počutje.

Rajko JURGEČ

RAVNATELJ

KULTURNI DNEVI

8. razred

Kulturni dan – ogled gledališke predstave; Moliere: Tartuffe

19. 11. 2003

Vsako leto si ogledamo vsaj eno gledališko predstavo. Letos smo si ogledali gledališko predstavo v SLG Celje. Zjutraj smo se zbrali pred šolo, pomalicali in se odpeljali. Vožnja je trajala kar dolgo. Že na avtobusu smo se zelo zabavali. Imeli smo si veliko povedati, smejali smo se in se po malem že tudi dolgočasil. Ko smo prišli v Celje, nas je vse zelo zanimalo, kako bo vse skupaj potekalo. Učiteljica Marjetka Kotnik nam je sicer pri uri slovenščine zelo nazorno predstavila vsebino predstave. Da pa bi vse skupaj bilo bolj zanimivo, nam ni hotela povedati konca. Ko smo stopili v gledališče, smo si poiskali svoje sedeže in se udobno namestili. Ugotovili smo, da nismo edina šola, ki si bo ogledala to predstavo. To je bilo verjetno zelo všeč nekaterim sošolkam, ki so jih, bolj kot predstava, zanimali fantje iz druge šole; samo da so se zabavale. Drugače pa je bila zgodba zelo zanimiva in poučna. Naučila nas je, da ima laž kratke noge in da ni vse zlato, kar se sveti. Pot domov je bila zabavna. Avtobus je bil poln smeha in veselja.

To je bila naša zadnja gledališka prestava, ki smo si jo ogledali skupaj. Bila je zanimiva in poučna; vseeno pa menim, da nam je bila bolj kot prestava všeč vožnja z avtobusom.

Nina Tominc

8. b

Slika 1: Miro Podjed in Renato Jenček, slika s predstave.

Tartuffe je komedija, ki v sebi skriva veliko elementov resnejših žanrov. Z zasmehovanjem svetohlincev in hinavcev se ta komedija ne zelo resen, skoraj tragičen način sprašuje o položaju človeka v svetu ter o silah, ki na človeka delujejo, da zanemari svojo družino, svojo posest in svojo lastno razsodnost. Tartuffe namreč ni predstavnik le sebe, ampak sil, ki so močnejše od enega samega človeka in zelo dobro organizirane.

Niko Smrekar

Cena predstave: 1200 SIT; prevoz 800 SIT.

Novoletno praznovanje

Vsi učenci od 5. do 8. razreda so imeli 24. 12. le delni kulturni dan. Po treh urah pouka so imeli v telovadnici zabavo skupaj s čarodejem, nato so se malo poveselili še v okviru oddelčne skupnosti.

Ogled znamenitosti Ljubljane in narodne galerije

Pričakovanje je bilo veliko. Zelo smo se veselili kulturnega dne, v okviru katerega smo planirali ogled znamenitosti Ljubljane.

V Ljubljani smo si ogledali nekaj pomembnih kulturnih ustanov, med katerimi je bila najbolj zanimiva Narodna in univerzitetna knjižnica (NUK), žal nismo videli njene notranjosti, pokukali smo le v veliko čitalnico. V Cankarjevem domu pa smo videli nekaj zelo velikih dvoran in izvedeli, katere prireditve se tam odvijajo.

Žal smo imeli slabo vreme, ki pa nam ni poslabšalo vzdušja. Po ogledih smo odšli v BTC; zabavni del izleta, v McDonaldsu smo se najedli, potem pa kupovali v velikih trgovinah. Posebej zanimiva je bila pot domov. Na avtobusu je namreč večina učencev spala, saj so bili utrujeni od naporne hoje. Vsi smo bili mnenja, da je kulturni dan uspel kljub slabemu vremenu, saj smo izvedeli marsikaj novega o Ljubljani.

Ino Murko 8. b

Podelitev bralne značke

Podelitev bralne značke je bila 10. 6. 2004; ločeno za učence razredne in predmetne stopnje. Oboje pa je svojim nastopom razveseljeval in vabil v svet literarnega ustvarjanja Andrej Rozman.

7. razred osemletke

Ogled Žičke kartuzije

Četrtek, 25. 9. 2003.

V četrtek je bil zame lep dan. Veselila sem se kulturnega dne, ki je bil pred mano. Vstala sem kot običajno ob 6.30. Priganjala sem tudi brata, naj pohiti z mano na avtobusno postajo. V lepem, a malo hladnem jesenskem jutru, sva se odpeljala pred šolo. Tam je bilo zbranih že precej sedmošolcev.

Ko smo se vsi zbrali, so reditelji šli po malico in jo odnesli v avtobus. Nato smo se odpeljali proti Žički kartuziji. Peljali smo se mimo Štatenberga, nato skozi Poljčane do Špitaliča, kjer smo se za kratek čas ustavili in si ogledali cerkev. V župnišču pa smo si pogledali nekatere predmete, ki so bili tja preneseni iz samostana Žiče. Ob prihodu pred Žičko kartuzijo smo se najprej namalicali. Po malici pa smo si najprej ogledali zeliščni vrt, nato pa odšli preko mostu za obzidja samostana. Tam smo sledili vodički, ki nas je vodila med ruševinami in nam predstavljala zgradbo in njeno preteklost. Vstopili smo v kapelo, v kateri je maketa Žičke kartuzije, se sprehodili do ostankov cerkve in se ustavili ob prodajalni z zelišči in kamni. Tam smo prisluhnili zanimivi razlagi o moči in učinku zelišč in kamnov. Na koncu smo stopili še v Gastuž, eno izmed najstarejših gostiln v Evropi. Vodička nam je tudi povedala mnoge zanimivosti o življenju menihov. Povedala pa je tudi, da imamo samostan kartuzijancev v Sloveniji danes še v Pleterjah.

Po ogledu Žič smo se odpeljali nazaj proti Studenicam. Tudi tam smo se za kratek čas ustavili in si ogledali dvorišče samostana in notranjost cerkve. Pred samostanom je izvir, katerega voda ima v vseh letnih časih enako temperaturo. Izpod vznožja samostana smo pogledali še razvaline gradu.

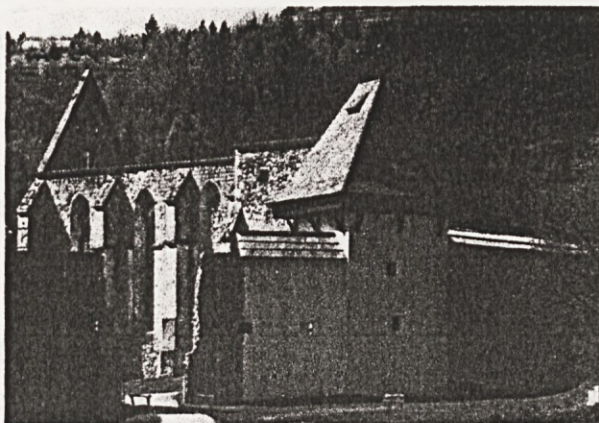
Po ogledu studeniškega samostana smo se vrnili v šolo, kjer smo izpolnili še učne liste.

Moja pričakovanja o kulturnem dnevu so se izpolnila. Izvedela sem veliko zanimivega o nastanku Žičke kartuzije ter o preprostem in enostavnem življenju menihov. V četrtek pa je

bil tudi prijeten jesenski dan, tako da se je bilo prijetno družiti in klepetati s sošolkami in sošolci.

Jerneja Hernija

7. b

Slika 2: Za mogočnim obzidjem so ruševine in pozabljene sanje

Cena: 910 SIT (vstopnina in prevoz)

Po ogledu so učenci s pomočjo ankete analizirali kulturni dan

Anketo je oddalo 31 učencev.

1. Ali bi dogajanju na kulturnem dnevu lažje sledili, če bi bili pred odhodom podrobneje seznanjeni z vsebino?

DA – 2

NE -29

2. Kdaj se ti zdi, da je najprimerneje, da izpolnjuješ učni list?

med razlago - 9 po kulturnem dnevu - 16 UL je odveč – 6

3. Na kulturnem dnevu si si ogledal(a). Zapiši, kaj vse.

Večina učencev je naštevala: Dolino Janeza Krstnika, samostan, cerkev v Studenicah, cerkev v Špitaliču, najstarejšo gostilno.

4. Kaj od ogledanega ti je bilo najzanimivejše? Zakaj?

Večini učencev so se najbolj vtisnile v spomin mogočne ruševine samostana, ribji stolp in maketa samostana; 7 učencev so navdušila zelišča; dva učenca pa nista ničesar zapisala.

5. Kako bi ocenili kulturni dan – ogled Žičke kartuzije? Svojo odločitev utemelji.

zelo zanimiv – 10 zanimiv - 16 nezanimiv - 3 zelo dolgočasen – 2

Učenci so svoje odločitve utemljevali z izjavami:

- Izvedel sem nekaj novega in se tudi nekaj naučil.

- Takšne stvari me zanimajo.

- Spoznali smo življenje menihov v preteklosti, njihov način prehrane, delo, urnik...

6. Kaj bi pri tem kulturnem dnevu spremenil(a)?

- nič – 18 učencev
- učiteljico v vodičko – 5 učencev,
- lahko bi bili razdeljeni v skupine – 2 učenca,
- ogled gostilne je nepomemben – 1 učenec,
- učitelji ne bi smeli iti na kavo – 1 učenec,

7. Na razpolago imate štiri kulturne dni. Kaj bi si radi ogledali oziroma kaj bi v okviru teh dni radi počeli. Zapišite vsaj dva predloga.

Prevladovali so odgovori:

- obisk tujih držav,
- kino, gledališče,
- ogled gradov,
- ogled jam – Postojnska jama.

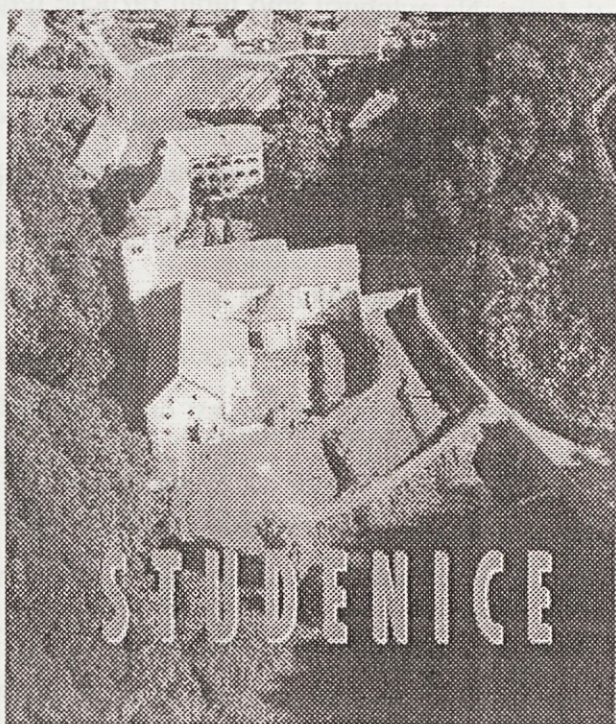
8. Bi na kulturnem dnevu rad(a) tudi sam sodeloval(a) s kakšnim referatom, kaj poročal, pripravil ...

NE – 22

DA – 6 *Kako?* Prevladoval je odgovor, da bi želeli skupaj z vodičem kaj predstaviti.

Brez odgovora so bile tri ankete.

Anketo je obdelala učenka 7. b razreda Jerneja Hernija

Slika 3: Nunski samostan v Studenicah;
skrit v tesni dolini.

Ogled znamenitosti Dolenjske – kulturni dan

19. 5. 2003

Vsi smo komaj čakali, da smo ob koncu šolskega leta šli na malo daljši kulturni dan.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo in se z avtobusom odpeljali najprej do gradu Turjak. Tja smo prispeli s krajšo zamudo. Pred gradom nas je čakal vodič, ki nas je skozi grajska vrata popeljal na ogled gradu. Pokazal nam je grajsko dvorano, kapelo in grajske ječe; ob tem pa nam je povedal veliko zanimivosti. Pred gradom smo videli znamenito lipo, ki jo je naš pesnik France Prešeren v svoji romanci Turjaška Rozamunda opisal kot hrast.

Nato smo se odpeljali v Raščico. Tam smo si ogledali domačijo Primoža Trubarja; ki nam je vsem dobro poznan, saj je pisec prvih dveh slovenskih knjig in pomemben mož za naš narod. Zraven hiše je še mlin in žaga. Gospod, ki nas je sprejel, nam je povedal veliko zanimivega o Trubarju. Malo smo počivali in nato šli do Muljave, kjer je rojstna hiša Josipa Jurčiča; ob Jurčičevi domačiji pa še Krjavljeva koča. Jurčič je pisec prvega slovenskega romana Deseti brat, znan pa je tudi po drugih delih. Ogledali smo tudi zbirko njegovih knjig in zvedeli marsikaj o njem. Ker smo bili po vseh teh ogledih že pošteno lačni, smo se odpeljali na kosilo.

S polnimi želodci smo se nato odpeljali še do Bogenšperka. Pred mnogimi leti je tam živel Valvasor. Na tem gradu je imel tudi bakroreznico. V grad nismo vstopili. Ogledali smo si le zunanost.

Po vseh ogledih smo se odpeljali do Celja, kjer smo se ustavili pred nakupovalnim centrom. Tukaj smo bili prosti eno uro. Lahko smo šli na sladoled in malo zapravljali. Ena ura je hitro minila in odpeljali smo se proti domu. Na avtobusu smo igrali različne igre s kartami, poslušali glasbo in se zabavali. Marsikomu je bilo najbolj všeč na avtobusu, saj se je dogajalo veliko zanimivega.

Ta dan je zelo hitro minil, kajti imeli smo se super. Upam, da sem tudi vam, ki to berete, polepšala dan z opisom tega našega kulturnega dne.

Laura Fišer

7. a

Slika 4 in 5: Stopali smo po prostorih in spoznavali Jurčiča in njegov čas.

Ogled gledališke predstave – Ronja, razbojniška hči

Predstavo so si ogledali učenci od prvega razreda devetletke do vključno sedmega razreda osemletke.

V ponedeljek, 13. 10. smo se odpravili v celjsko gledališče, da bi si ogledali predstavo Ronja, razbojniška hči.

Pred šolo so nas čakali avtobusi. Malo je bilo zmede in čakanja, nato pa smo se le odpravili. Vsi smo pričakovali dobro gledališko predstavo. Na avtobusu je bilo malo nemira, a so nas učiteljice vedno kar hitro umirile. Nekatere je tudi skrbelo, da s sedežev, ki so jim dodeljeni, ne bodo dovolj dobro videli predstave, a so jim učiteljice pojasnile, da se iz vseh prostorov dobro vidi. Vožnja do Celja je kar dolgo trajala. Na parkirišču blizu gledališča smo izstopili in kar kmalu smo prišli do prostora, kjer smo se slekli in odložili torbe.

V dvorani smo si poiskali vsak svoj sedež in nestrpno pričakovali začetek predstave.

Predstava je bila glasna – veliko glasbe in zelo zanimiva. Ob kakšnem malo glasnejšem prizoru so se najmlajši učenci do solz prestrašili. Vsi gledalci pa smo najbolj občudovali Ronjo, ki je veselo, pogumno in odločno hodila po najstrašnejšem gozdu. Poskakovala

okrog najglobljega brezna in pri tem je nista mogla ustaviti niti njena starša. Kar prehitro je bilo predstave konec in zapustili smo gledališče.

Predstava se mi je zdela zelo lepa in zanimiva. Mislim, da bom še večkrat šel v gledališče in si ogledal kakšno predstavo.

Janez Dolšak

5.b

Cena: 1790 SIT (vstopnica in prevoz)

Gledališko predstavo so s pomočjo ankete vrednotili učenci 7. razreda osemletke; torej najstarejši, saj so po ogledu negodovali, da je bila predstava zanje "preotročja"

1. Ali bi predstavi lažje sledili, če bi pred ogledom poznali podrobno vsebino predstave?

DA – 11

NE – 11

2. Ste o predstavi pred ogledom dobili dovolj informacij?

DA – 16

NE – 6

3. Če si obkrožil(a) ne, zapiši, kakšne informacije bi želel(a).

- več o vsebini,
- kdo igra,
- kje se dogaja in kdaj.

4. Ali je bila predstava primerna za učence vaša starosti?

DA – 13

NE – 9

5. Če ste obkrožili NE, zapišite, kakšne predstave bi si želeli ogledati.

- zanimive, bolj napete,
- več akcije,
- komedije,
- boljše igralce
- streljanje.

6. Kaj bi pri ogledani predstavi posebej pohvalil(a)

a) glasbo – 12

b) ples – 6

c) igralce - 8

č) všeč mi je bila vsebina - 3

drugo, kaj - scena, način igranja.

f) nič – 4

7. Se vam zdi, da prisostvovanje gledališki predstavi zahteva posebno obnašanje. Ste se doma ali v šoli kaj pogovarjali o obnašanju v gledališču? Kako bi glede na to ocenil(a) svoje obnašanje in obnašanje svojih sošolcev v gledališču?

- a) vzorno – 5
- b) primerno – 12
- c) neprimerno – 4

8. Če niste obkrožili vzorno, kaj vas je motilo?

Najpogostejši odgovori:

- da so se sošolci pogovarjali,
- ščipanje,
- telefoni- svetili, zvonili, pogovarjali ...
- metanje žvečiln.

Anketo je obdelala Laura Fišer iz 7.b.

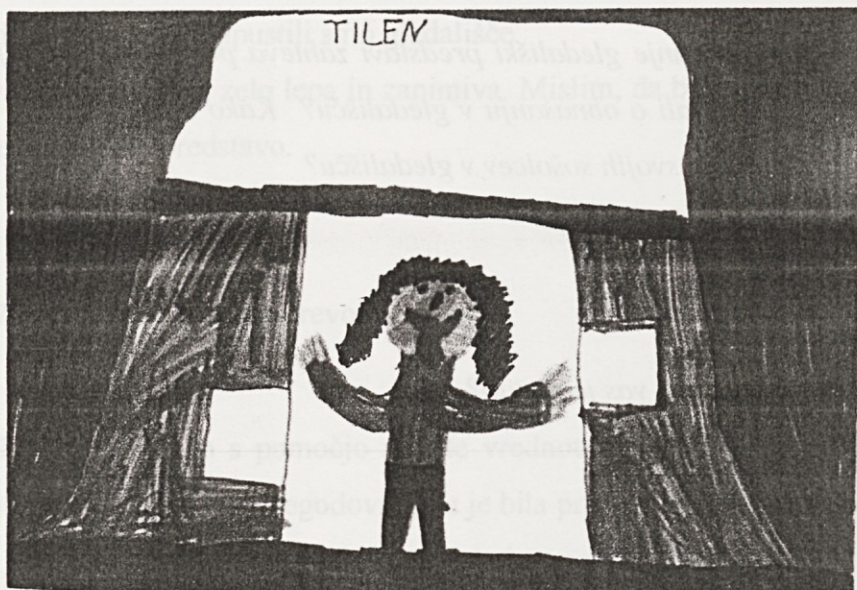
Gledališka predstava- Ronja, razbojniška hči

Včeraj, 13. 10. 2003, smo šli v gledališče v Celje. Ogledali smo si igro Ronja, razbojniška hči. Gledališka predstava je bila smešna, resna in žalostna. Najbolj smešno je bilo takrat, ko so si drugi razbojniki slekli hlače, da so se umili.

Mi smo jo zelo dobro videli, saj smo sedeli čisto zraven odra. Ta predstava mi je bila zelo všeč.

Petra Cep in Tadeja Babulč

2. a

Slika 6: Takole se je Birk veselo posmehoval težavam.

O predstavi so se z učiteljico Drago Krošl pogovarjali tudi v prvem razredu 9-letke. Skupaj so rešili anketo, iz katere je razvidno, da je bila predstava vsem všeč. Kar polovica je bila mnenja, da bi predstavo lažje spremljali, če bi poznali vsebino. Ob gledanju pa jim je bila všeč glasba, igralci, vsebina in megla. Prepričani so, da so se vzorno obnašalo.

Filmska predstava – ogled Ptujске Gore

Učenci 7. razreda 9-letke in učenci 5. razreda so si v Kinu Ptuj ogledali film Peter Pan; Po predstavi je večina učencev 7. razreda devetletke, kljub bližini, prvič podrobneje in natančneje spoznala cerkev na Ptujski Gori.

5. razred

Pred novoletnimi počitnicami nas je obiskal čarovnik

V sredo, 24. 12. 2003, smo prišli v šolo kot ponavadi. Najprej smo imeli tri ure pouka. Te tri ure so bile zelo dolge, saj smo pri urah spoznavali nove vsebine. Ko so minile tri ure pouka, smo šli v matične učilnice in počakali na razredničarko. Po njenem prihodu smo prijeli vsak svoj stol in odšli v telovadnico. Tam smo se usedli in počakali na "čarovnika".

Ko je prišel, nas je pozdravil in nam namenil nekaj besed, nato je pričel s čarovnijami. Ker sam ni mogel opraviti vsega, je poklical dva učenca, da sta mu pomagala, nato je poklical še dva učitelja, da pokažeta, kaj zmoreta. Ker učitelja nista bila kos "čarovniji", jima je pomagal rešiti nalogo.

Nato nam je vsem pokazal čarovnijo z jajcem. Poskušal nas je naučiti nekaj čarovniških trikov. Na koncu nas je vprašal, če smo se naučili čarovnijo z jajcem. Ker smo mu odgovorili, da smo se naučili, se je lepo poslovil in odšel, mi pa smo prijeli vsak svoj stol in ga spet odnesli v učilnice.

Vzeli smo še svoje stvari in odšli na avtobus.

Tomi Potočnik 5. b

Filmska predstava – ogled Ptuja

7. 5. 2004 smo šli v Ptuj. Najprej smo si ogledali film Peter Pan. To je deček, ki noče odrasti in zato nikoli tudi ne bo odrasel. Ima prijateljico, vilo. Zna tudi leteti in se dobro mečevati, saj se velikokrat spopade s kakšnim piratom. Ponavadi je prijazen. Zna pa biti tudi trmast in svojeglav. Ne pozna pojma ljubezen in ne razume besede poljub. Zaradi starih dolgov se kapitan Kljuka odloči, da ga bo ubil. Ampak Peter Pan ni kar tako, saj Kljuko ukani in na koncu Kljuka konča v krokodilovem žrelu.

Po ogledu filma smo odšli na ptujski grad, kjer sta nas pričakali dve vodički. Razdelili smo se v dve skupini in odšli na ogled mesta. Vodička nam je najprej predstavila zgodovino mesta Ptuja in njegove okolice. Potem smo se odpravili na sprehod po mestu. Ogledali smo si kip sv. Florijana, Orfejev spomenik in še številne druge mestne znamenitosti.

Na tem kulturnem dnevu smo si nabrali precej novih informacij; tako da smo bili na koncu z vsem, kar smo zvedeli in doživeli, zadovoljni.

Vid Topolovec 5. a

Kulturni dan - ogled velenjskega rudnika in Koroške

19. 5. 2004

Končno je prišel težko pričakovani dan, ko smo se učenci 5. razreda odpravili na zadnji kulturni dan v tem šolskem letu. Naš cilj je bil ogled rudnika v Velenju, obisk rojstne hiše Prežihovega Voranca in postanek ob Ivarčkem jezeru.

Že zgodaj zjutraj smo se zbrali pred šolo. Še vsi zaspani smo sedli v avtobus in se v spremstvu učiteljev Mire Marinič, Danice Lorber, Marjetke Kotnik in Aljoše Pižmohta odpeljali. Že takoj v začetku je bilo na avtobusu veselo vzdušje. Ko smo prispeli v Velenje do rudnika, smo si najprej ogledali nekaj posnetkov o nastanku rudnika, potem pa smo si oblekli rudarske obleke ter si na glave nadeli čelade; nato pa smo dobili še pravo rudarsko malico. Tako opremljeni smo se z dvigalom odpeljali globoko pod zemljo. Vodnik nas je vodil po rovih, kjer smo srečevali "lesene rudarje", ki so nam tudi spregovorili. Uprizorili so nam tudi nesrečo v rudniku, pokazali stroje, s katerimi so delali. Vmes smo kar v rudniku tudi malicali. Po malici smo si ogledali še novejši del rudnika. Čisto na koncu pa smo se peljali še z vlakcem. Po ogledu smo si lahko kupili še spominke.

Ko smo zapustili rudnik, so nas spremljevalci peljali še v nakupovalni center, kjer smo si lahko marsikaj kupili.

Kar hitro smo bili spet na avtobusu in po ozki dolini smo se peljali proti Koroški. Ustavili smo se v Kotljah in šli peš do spomenika Prežihovemu Vorancu. Učiteljica nam je povedala nekaj besed o njem, potem pa smo šli še do njegove rojstne hiše.

Z ogledi smo končali in čakala nas je sprostitev ob Ivarčkem jezeru. Tu smo se lahko po mili volji igrali, malicali in se sprostili ter si tako nabrali novih moči za dolgo vožnjo proti Mariboru.

Ker smo se na kulturnem dnevu tudi kulturno obnašali, smo obiskali še Mc'Donalds. Tam smo se spet okrepčali za preostanek poti proti domu.

Dan je hitro minil in dobro razpoloženi smo proti večeru spet prišli pred šolo. Bilo nam je lepo. Naša želja je, da bi take prijetne dni doživeli še večkrat.

Darko Zakelšek

5. a

Slika 7: V rove ne posije sonce; tam se srečujejo nevarnost, pogum in trpljenje.

Razredna stopnja

Kulturni dan – novoletno rajanje

24. decembra nas je obiskal dedek Mraz. Klicali smo ga in klicali, a ni prišel. Pa smo še enkrat zaklicali in končno je prišel.

Dedek Mraz nas je pozdravil, mi pa smo mu zapeli pesmico. Učiteljici Andrejki in naši učiteljici Jelki je dal vsaki škatlo z bonboni. Potem smo se z dedkom Mrazom še pogovarjali. Dedek Mraz ni imel več časa. Rekel je, da mora obiskati še druge otroke. In tako je dedek Mraz odšel. Potem smo še plesali. Nato smo odšli v naš razred, kjer smo se obdarovali.

Tamara Sagadin 2. a

Čarovnik

24. 12. 2003 nas je v šoli obiskal čarovnik. Najprej nam je pokazal čarovnijo s kartami. Čarovnijo z jajcem nas je želel tudi naučiti. Začel je takole: jajce je držal z dvema prstoma. Tri štiri; in jajca več ni. Potem je hitro dal desno roko pod levo in nam na hitro razlagal čarovnijo. Pokazal nam je spet vse tako kot prej. Potem ko je dal desno roko pod levo, ni dal pod levo roko jajca, ampak ga je imel v roki. Pokazal nam je še čarovnijo z žogicami. Nato smo se poslovili. Še zdaj se spominjam tistega dne.

Petra Cep 2. a

Slika 8. Čarovnik ne zmore vsega sam.

Podelitev bralnih priznanj

Četrtek, 10. 6. 2004

Na podelitev bralnih priznanj je prišel Andrej Rozman – Roza. Na začetku nam je povedal pesmice, pravljice in uganke. Potem nam je podelil bralna priznanja. To so priznanja za uspešno prebrane knjige. Prebrali smo dve pesmici in tri knjige, da smo osvojili bralno priznanje.

Simon Ekart 1. a

V četrtek smo imeli podelitev bralnih značk. Obiskal nas je otroški pisatelj Roza. Povedal nam je nekaj ugank, pesmic in zgodbic. Najboljša mi je bila zgodba o lovcu. Zelo smo se smejali. Na koncu pa so nam ravnatelj, Andrej in knjižničar podelili bralna priznanja.

Ana Šaše 1. a

NARAVOSLOVNI DNEVI

8. razred

Naravoslovni dan – mlinarstvo in mizarstvo

Učenci 8. a in b razreda smo imeli naravoslovni dan. Razrednik nas je obvestil, da si bomo ogledali mlinarstvo Sajko in Mizarstvo Vuk.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo in odšli na Slape do mlina. Tam nas je prijazno sprejela gospa Mojca. Povedala nam je, da se z mlinarstvom na Slapah ukvarjajo že kar nekaj generacij. Opisala nam je, kaj delavec običajno dela v mlinu, katere pripomočke uporablja pri delu in kakšna znanja potrebuje ter nam predstavila delovna področja. Za ta poklic je potrebna triletna šola živilske usmeritve. Mlinar opravlja delo tehtanja in pakiranja mlevskih izdelkov, vzdržuje stroje in naprave, jih čisti in razkužuje. V mlinu je potrebna brezhlebna čistoča. Ko nas je z vsem potrebnim seznanila, nas je povabila v mlin, da smo si ga ogledali. Nazadnje smo se prijazni mlinarici še zahvalili in odšli na Breg na ogled mizarske delavnice. Razdelili smo se v dve skupini in izmenično odšli v delavnico na ogled. Ustavili smo se pri vsakem stroju in vodja nam je povedal, čemu služi. Kot pri

vsakem poklicu so tudi tukaj možne poškodbe, zato mora vsak delavec pri delu upoštevati predpise varstva pri delu in predpise požarne varnosti.

Naš naravoslovni dan se je končal, mi pa smo s kar nekaj novega znanja odšli domov.

Stojan Pislak

8. b

Od pese do sladkorja

V okviru tega naravoslovnega dne učenci spoznajo čistilno napravo v Ptuj in tovarno sladkorja v Ormožu.

Ogled elektrarne, Taluma in knjižnice

Učenci so si ogledali elektrarno v Zlatoličju, spoznali delo v tovarni Talum v Kidričevem in vstopili tudi v knjižnico Ivana Potrča v Ptuj, da so spoznali njeno delovanje in izvedeli, kako postanejo njeni redni obiskovalci.

Znamenitosti Slovenije

Ob koncu šolskega leta so spoznali še vzhodni del Slovenije.

7. razred osemletke

Ogled kamnoloma Vundošek – naravoslovni dan

Ko smo izvedeli, da bomo imeli naravoslovni dan, smo bili vsi zelo v dvomih, saj nismo vedeli, kako bo to potekalo, kajti že cel mesec je deževalo, mi pa smo imeli namen obiskati kamnolom Vundošek.

Jutro nas je pozdravilo z meglo in rahlim pršenjem, zato smo nekaj časa počakali v šoli, da bi pršenje ponehalo. Čez nekaj časa smo se kljub rahlemu dežju odpravili na pot z dobro voljo. Spremljali so nas učitelji Milenka Butolen, Lili Kamenšek, Stanka Erjavec in Darko Supančič.

Izpred šole smo se odpeljali z avtobusom. Vožnja ni trajala dolgo, saj smo kmalu začeli pešačiti v hrib. Kljub lepi cesti smo napredovali počasi, saj je zmeraj bolj deževalo in

pogled na nas iz zraka bi bil verjetno prav zanimiv zaradi mnogih razpetih dežnikov. Med potjo smo morali obiti tudi plaz, ki je zasul del ceste.

Pri kamnolomu smo se razdelili v dve skupini in pod vodstvom Milenke Butolen in Darka Supančiča slišali veliko zanimivega o nastanku kamnin, o njihovi zgradbi, zakaj so jih uporabljali v starih časih, kam so jih izvažali in kje jih lahko vidimo še danes kot izdelke. Izvedeli smo tudi, kako so delali v kamnolomih še naši dedki in spoznali, da je bilo to zelo naporno.

Vračali smo se po isti poti, saj nas je avtobus čakal tam, kjer nas je odložil.

V šolo smo se vrnili blatni in premočeni, vendar zadovoljni. Ko smo se malo očistili, smo si v razredu pogledali posnetke od lanske raziskovalne naloge, Vundoški peščenjak, naravni kamen.

Na koncu smo se razdelili še v več skupin in si ogledali zbirko kamnin učiteljice Milenke Butolen.

Rešili smo še učne liste in s tem zaključili naš naravoslovni dan, ki je bil po mojem mnenju zelo zanimiv in poučen, vendar bi bil še zanimivejši, če bi bilo lepo vreme.

Dušan Zakelšek

7. a

Ogled tehniškega muzeja v Bistri in ogled Cankarjeve rojstne hiše

Po ogledu so učenci izpolnjevali ankete. (36 učencev)

4 učenci so mnenja, da bi vsebini naravoslovnega dne lažje sledili, če bi pred ogledom dobili podrobnejše informacije, a ob vprašanju, kakšne informacije bi želeli, niso zapisali nič konkretnega. Njihovi odgovori so:

- kaj si bomo ogledali,
- kako dolgo bomo tam,
- kako dolgo se bomo vozili.

32 učencev pa meni, da predhodne informacije niso potrebne.

Ali je razlagi v muzeju lažje slediti, če sproti izpolnjujete učni list ali bi učni list raje izpolnjevali po naravoslovnem dnevu?

med razlago - 8 po končanem naravoslovnem dnevu – 6 UL je odveč – 12

Če ste obkrožili po naravoslovnem dnevu, zapišite, kdaj.

Najpogostejši odgovori so:

- naslednji dan v šoli,

- pri naslednji uri – skupinsko delo,
- doma, po končanem naravoslovnem dnevu.

Kako bi ocenili ta naravoslovni dan? Svojo odločitev utemelji.

zelo zanimiv – 7 zanimiv – 29 drugih odgovorov ni bilo

Najpogostejše utemeljitve:

- takšne stvari me zanimajo,
- videl sem veliko novih, zanimivih stvari – stari avtomobili, motorji,
- nagačene živali,
- poskusi o elektriki,
- zvedeli smo veliko o Cankarju.

Kaj bi pri tem naravoslovnem dnevu spremenil(a)?

Najpogostejši odgovori:

- predolga vožnja,
- vodička je govorila preveč na pamet,
- več časa za nekatere ogleda.

Kaj bi si v okviru naravoslovnih dni radi ogledali?

Najpogostejši odgovori:

- živalski vrt,
- tiskanje knjig,
- izlet v drugo državo,
- Vače,
- še kakšno rojstno hišo pisatelja ali pesnika.

Bi na tem naravoslovnem dnevu rad(a) tudi sam sodeloval(a) s kakšnim referatom, kaj poročal(a), pripravil(a) ...

NE – 35 DA – 2 Kako? Pregled in analiza anket.

Ali po ogledu rojstne hiše kateregakoli pisatelja oziroma pesnika več veste o njem in njegovem delu in prebrana dela tudi bolje razumete.

DA – 26 NE – 11

Če se dneva dejavnosti nisi udeležil, napiši vzrok.

- bil sem bolan, bolna - 1
- koristil(a) sem prosti dan – 11
- takšni dnevi so brez veze – 3
- preveč stane – 1

- drugo, (kaj)

(predolga pot, sem raje doma, takšne stvari me ne zanimajo, škoda dneva zato; zaradi izpuljenih zob)

Sistematski zdravniški pregled

Učenci so imeli sistematski zdravniški pregled v Zdravstvenem domu v Ptuj.

7. razred devetletke

Akvarij – terarij

V petek, 10. oktobra, smo imeli učenci sedmega razreda devetletke prvi naravoslovni dan. V Mariboru smo si ogledali Akvarij – terarij in razstavo malih živali.

Zjutraj sem se zgodaj zbudila. Bila sem zelo vesela, saj me je čakal naravoslovni dan. Hitro sem se oblekla, nato pa me je mama zapeljala v šolo. Najprej smo imeli uro oddelčne skupnosti, kjer smo se pogovorili o tem, kako se moramo na naravoslovnem dnevu vesti. Potem smo se zbrali v zemljepisni učilnici. Tam nam je učiteljica Nada Planinc povedala, kaj vse si bomo ogledali in nam dala delovne liste, ki smo jih morali v Akvariju rešiti.

Avtobus nas je odpeljal do Akvarija. Tam smo prisluhnili še zadnjim navodilom in vstopili. Sprejela nas je uslužbenka, ki nam je predstavila Akvarij - terarij, nato pa nas je popeljala po prostoru in nam predstavila različne ribe; povedala nam je, kakšne vrste so, s čim se hranijo, kaj potrebujejo za življenje in še druge zanimivosti o njih.

Potem smo reševali učni list. Potem smo se predstavili v terarij, kjer nam je uslužbenka spet predstavila različne živali; krokodile, pajke, kače, želve, kuščarje in še ostale živali, ki tam prebivajo. Vsak izmed nas si je izbral najljubšo žival in jo narisal na delovni list. Po končanem ogledu nas je avtobus odpeljal še na razstavo malih živali. Tam smo si ogledali domače živali, ki so bile v kletkah, prikolicah in za različnimi ograjami. Videli smo zajce, ovce, konje, papige, kokoši in še nekatere druge. Živali so bile zelo lepe, saj so jih lastniki za razstavo še polepšali. Najbolj všeč sta mi bila šentlandska ponija. Na razstavi sta se razkazovala v prikolici. Ker sta bila zelo prijazna, smo ju lahko božali. Pregledali in občudovali smo živali, nato pa počakali na avtobus in se odpeljali domov.

Ostal nam je še čas za obisk MC'donaldsa, kjer smo si spet nabrali energijo.

Naravoslovni dan mi je bil zelo všeč. Spoznala sem veliko novih živali. Naučila sem se tudi, da moramo za živali lepo skrbeti. Upam, da so se tega naučili tudi moji sošolci.

Tamara

7. b/9

Cena 1260 SIT (vstopnina in prevoz)

Po ogledu so učenci izpolnjevali anketo.

1. Ali bi dogajanju na naravoslovnem dnevu lažje sledili, če bi pred odhodom poleg informacij o tem, kam greste, kdaj se boste vrnili, koliko morate plačati, izvedeli še kaj o vsebini?

DA – 13

NE – 32

2. Če si odgovoril(a) z da, napiši, kakšne informacije bi želel(a).

Najpogostejši odgovori so:

- če gremo, kam na malico – 2,
- kaj bomo videli – 6,
- kaj se bo dogajalo – 2,
- ali nas bo vodil vodič – 3,
- koliko živali bomo videli.

Ostali odgovori niso bili smiselni, saj so učenci navajali podatke, ki so jih pred odhodom dobili (čas odhoda in vrnitve, kam grdo, kdaj bo malica...)

3. Ali je razlaga v Akvariju lažje slediti, če sproti izpolnjujete učni list ali bi učni list raje izpolnjevali po naravoslovnem dnevu?

med razlago – 34 po končanem naravoslovnem dnevu – 7 UL je odveč – 4

(Po končanem naravoslovnem dnevu; popoldan doma, ko bi se prvič videli pri naravoslovju, potem v učilnici.)

4. Kako bi ocenili naravoslovni dan? Odgovor utemelji.

zelo zanimiv – 27 zanimiv – 17 nezanimiv – 0 zelo dolgočasen – 1

Najpogostejše utemeljitve:

- zanimive živali,
- veliko živali, ki jih v naravi ne vidiš,
- prvič smo videli nekatere živali,
- naučili smo se ločiti akvarij od terarija,
- zabavali smo se,

5. Kaj bi pri tem naravoslovnem dnevu spremenil(a)?

Najpogostejši odgovori:

- nič,
- da bi nam povedali, koliko denarja potrebujemo,
- ne bi šli gledat razstave malih živali,
- da bi bili sami v akvariju, ne pa skupaj z drugimi šolami,
- da bi šli tudi po nakupih,
- da bi lahko božali živali.

6. Na razpolago imate tri naravoslovne dneve. Kaj bi si v okviru teh dni radi ogledali?

36 – brez predlogov,

- živalski vrt,
- Pohorje,
- kakšen grad,
- pazili na živali,
- sprehajali bi se.

7. Bi na tem naravoslovnem dnevu rad tudi sam sodeloval? Kako?

DA – 7

NE – 28

- naredil bi referat,
- naredil bi plakat,
- napisal informacije, za katere meni, da so pomembne,
- poročali bi o plazilcih.

Anketo so obdelale: Kaja Valand, Katarina Lešnik, Mihaela Srmečki iz 7. b

Bled Kropa Vintgar

Sreda, 19. 6. 2004

V sredo smo se ob 6. uri zbrali pred šolo in čakali na avtobus. Odpravili smo se na dolgo pot v Kropo.

Na avtobusu je bilo prijetno vzdušje; predvsem v zadnjem delu avtobusa, zato je vožnja kar hitro minila. V Kropi smo si ogledali muzej, v katerem mi je bila najbolj zanimiva

maketa, ki je predstavljala Kropo nekoč. V muzeju nam je vodička predstavila še mnogo zanimivih stvari in nas seznani tudi z zgodovino Kroke.

Po ogledu muzeja smo odšli v bližnjo kovačijo, kjer nam je kovač pokazal, kako so včasih izdelovali žebelje. Vsakemu je izdelal en žebelj, katerega smo si lahko nesli domov. Spoznala sem, da je Kropa zelo lepa in ima zanimivo zgodovino.

Ker nas je premagala lakota, smo se odpravili na Bled, kjer smo šli na kosilo in po kosilu v trgovino. Zadnji ogled smo namenili soteski Vintgar, ki jo je ustvarila rečna struga Radovne. Hodili smo po lesenih mostovih in občudovali naravo. Po končanem naravoslovnem dnevu smo se odpravili domov. Med potjo smo se ustavili še v Tepanjah, kje smo spet nekaj pojedli in polni spominov odšli domov.

Na naravoslovnem dnevu je bilo zanimivo in lepo, saj smo izvedli veliko novih stvari.

Kaja Valand 7. b/9

Obisk Perutnine Ptuj in mlina

Zanimivosti, ki smo jih izvedeli v Perutnini Ptuj:

Na dan predelajo okoli 100 ton mesa.

Vsak delavec začne svoj delovni dan z obiskom v garderobi. Tam imajo omarice, v katerih so obleke (delovne in svoje). Ko se preoblečejo, poskrbijo za osebno higieno. Potem smo šli v halo, v kateri poteka proizvodnja mesa ter razrez. Očiščene piščance razrežejo na fileje in polfileje. Glede na kvaliteto se piščanci delijo na skupino A in skupino B. Skupina A je kvalitetnejša, skupina B pa se uporabi za dodajanje v hrenovke.

Kdor je želel, je ob koncu lahko obiskal še klavnico. Tja pripeljejo piščance in jih tam omamijo z električnim tokom, ki ga spustijo skozi vodo. Potem jim odstranijo perje ter jim strojno odrežejo glave. V isti hali je še posebna komisija, ki vse sproti pregleda. To delo je zelo naporno, zato delavci delajo na smene.

Moram priznati, da sem izvedela številne novosti; tudi to, iz česa so posebne salame. Tudi mi smo bili oblečeni v posebna oblačila. Počutila sem se kot velika vreča.

Na tem naravoslovnem dnevu mi je bila všeč temeljita razlaga vodiča, malo manj pa je bila "okusna" klavnica. Strašno je SMRDELO!!!

V prvi stavbi se zrnje suši; v drugi pa melje; v tretji stavbi pa se prodaja moka ter ostali izdelki iz moke. Na dan predelajo njihovi stroji 80 ton žita.

Za večje veselje pa smo se vsi stehali na posebni tehtnici. Ne boste verjeli, ampak vsi skupaj smo tehtali 2 toni in pol.

5. razred

Obisk Pohorskega dvora

21. april

Ponovno je tukaj pomlad. To je čas, ko se v naše natrpane urnike končno vrinejo tudi naravoslovni dnevi. Tega smo nestrpno pričakovali, kljub temu da nas rastline ne zanimajo preveč. Bolj kot samega botaničnega vrta smo se veselili vožnje z avtobusom in odmorov za malico.

Zjutraj smo se odpeljali proti Mariboru. Najprej smo si ogledali posestvo, ki ga imenujejo Pohorski dvor, zajema pa sadovnjake in njive, ukvarjajo pa se tudi s prašičerejo, nato smo si ogledali še rastlinje v botaničnem vrtu. Po posestvu sta nas vodila dva vodiča. Predstavila sta nam veliko vrst jelk, grmov, dišavnic, začimb in okrasnih ter vodnih rastlin. Dobili smo tudi delovne liste, ki smo jih sproti reševali. O marsikateri rastlini smo izvedeli veliko zanimivih stvari, katerih večino smo kar preslišali. Vodič nam je postavljaj tudi vprašanja, na katera smo se, nekateri manj drugi pa bolj, trudili odgovoriti.

Na koncu nam je vodič pokazal še nagačene živali in lovske trofeje.

V manjši trgovinici pred izhodom pa smo si lahko kupili tudi rastline in pijačo.

Domov smo se odpravili utrujeni od večurne hoje in "pozornega" poslušanja. Kljub vsemu pa je bil dan zanimiv in poln novih spoznanj.

Vesna Štih

5. b

Zdravniški pregled – 5. razred

Kmalu po začetku pouka smo učenci 5. a in 5. b razreda odšli na zdravniški pregled. Z avtobusom smo se peljali do Ptuja. Med vožnjo smo poslušali radio in se pogovarjali. Kar

hitro smo prišli do Zdravstvenega doma v Ptuju. Počasi smo zapustili avtobus in s kar malo tesnobe odšli do šolskega dispanzerja.

Tam smo torbe zložili na posebno mizo ter se tiho posedli, saj so bili tam tudi drugi, odrasli pacienti. Ko smo že kar nekaj časa sedeli, je prišla medicinska sestra in nas povabila v ordinacijo. Tam smo se sezuli in slekli do spodnjega perila. Najprej so izmerili našo višino, nato pa so nas stehali. Čakal nas je še pregled pri zdravniku. Po opravljenem pregledu smo se lahko spet oblekli in se vrnili v čakalnico. Kar dolgo je trajalo, da smo prišli vsi na vrsto. Čakanje so nam skrajšali še s predavanjem. Ko je bilo vse za nami, smo zapustili stavbo. Zunaj nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal domov.

Zdravniški pregled je bil zame zanimiv.

Timotej Sovec

5. b

Polje – naravoslovni dan še ni bil realiziran.

Razredna stopnja

2. a

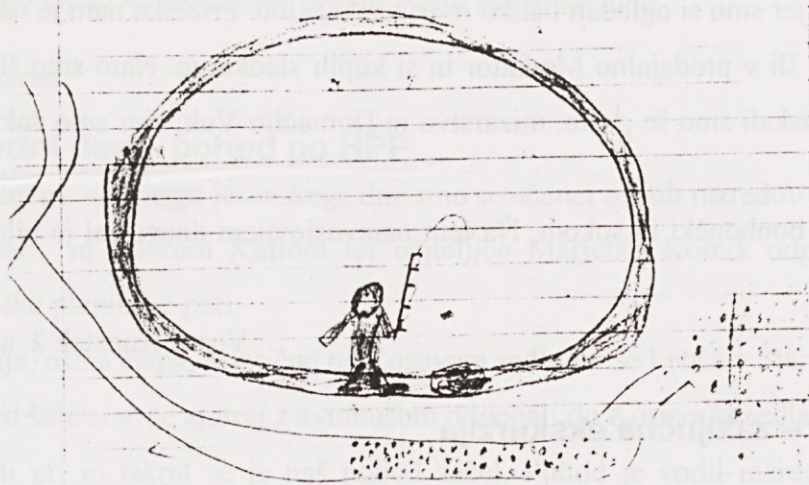
Naravoslovni dan – po gozdni učni poti

V četrtek, 16. 10. 2003, smo imeli naravoslovni dan. Šli smo po gozdni učni poti. Naučili smo se veliko o drevesih in rastlinah. Najbolj so mi bila všeč semena storžev in javorjev, ker so letala kot majhna letala. Všeč pa mi je bil tudi žir, saj sem prvič jedla njegova drobna semena.

Spoznali smo še veliko vrst rastlin, nekatere sem dobro poznala že prej.

Pripeljal je avtobus in nas odpeljal spet v šolo. Vsem nam je bilo zelo všeč.

Tjaša Ahec 2. a

Jan Lupanič 2.a

Naravoslovni dan – ogled kmetije

23. 4. 2004

1. a

V okviru pouka SND smo si ogledali kmetijo našega učenca. Ob pomoči lastnikov kmetije smo imeli priložnost spoznati delo na "modernizirani" kmetiji.

Delo je potekalo v skupinah, zadovoljeni so bili interesi učencev.

Med potjo na kmetijo (šli smo peš) smo opazovali spremembe v naravi, prepoznavali smo pomladne cvetlice.

Naravoslovni dan smo zaključili zadovoljni in polni lepih vtisov.

Andrejka Nemec,

vodja dejavnosti

Naravoslovni dan – Naš kraj

23. 4. 2004

Zjutraj smo se zbrali v šoli in se odpravili do Občine. Tam smo si ogledali občinske prostore in pozdravili uslužbence. Nato smo šli v gasilski dom, kjer nam je gasilec tudi nekaj povedal. Pot smo nadaljevali do cvetličarne. Potem smo šli še k Demolu. Tam smo

videli šivalne stroje in prodajalno. Bil je čas malice, zato smo šli v šolo. Po malici smo se odpravili še na Breg, kjer smo si ogledali banko in frizerski salon. Frizerka nam je naredila pričeske. Od tam smo šli v prodajalno Merkator in si kupili sladkarije. Nato smo šli še k Dinu in v Planiko. Obiskali smo še pošto, mizarstvo in Domačijo Vuk, kjer smo zaključili naš naravoslovni dan.

Vsi so nas pogostili z bonbončki in sokom. Na tem naravoslovnem dnevu mi je bilo zelo všeč.

Vesna Kunstek 2. a

Naravoslovni dan – zaključna ekskurzija

18. 5. 2004

1. a in 2. a

Šli smo na izlet. Avtobus nas je odpeljal na Ptuj. Šli smo na ptujski most. Tam smo se ustavili in se fotografirali. Od tam smo se odpravili na ptujski grad. Pot do gradu je bila dolga. Najprej smo hodili po ozki kamniti poti. Potem smo prišli do grajskega dvorišča, kjer smo se spet fotografirali. Nato nas je avtobus odpeljal v sadovnjak. Tam nam je neka gospa povedala vse o vinskih trtah in jablanah. Postregla nas je tudi s sokom in pecivom. Z avtobusom smo se potem odpeljali na tržnico. Tam smo si kupili igrače. Pri prodajalcu sladoleda ob tržnici smo si kupili še sladoled. Nato smo šli na avtobusno in železniško postajo. Tam smo videli avtobuse in vlake.

Razveselili smo se avtobusa, ki nas je odpeljal v park. V parku smo videli račke in želve. Nato smo se igrali na igralih. Na koncu nas je avtobus odpeljal domov.

Ana Karneža 1. a

ŠPORTNI DNEVI

Športni dnevi na predmetni stopnji imajo enake vsebine.

8. razred

Športni dan – pohod po HPP

Prijetnega sončnega jesenskega dne smo se učenci osmih razredov z razrednikoma Tatjano Lončarič in Darkom Kaflom ter učiteljico Marjetko Kotnik odpravili na zadnjo etapo Haloške planinske poti.

Zadnja, osma etapa, se prične na Kosovem sedlu in se konča v Stari grabi.

Izpred šole smo se zjutraj z avtobusom odpeljali do Kosovega sedla, kamor smo prispeli ob deveti uri in takrat se je naš pohod začel. Pohod je vodil razrednik osmega b-razreda, Darko Kafel. Hodili smo skozi gozdove, po hribih, čez pašnike in že malo utrujeni prispeli do vznožja Donačke gore. Pred vzponom na vrh smo potrebovali krajši postanek. Nekateri so rekli, da je vzpon na Donačko goro mačji kašelj, a so ob pogledu na steno in jeklenice svoje mnenje spremenili. Da smo vsi varno prišli na vrh, je trajalo več kot dve uri. Trud, ki smo ga porabili za vzpon na ta 882 m visok vrh, je bil poplačan z lepim razgledom po grebenih haloških gričev.

Čas, ki smo ga namenili na vrhu razgledu in počitku, je hitro minil. Čeprav bi marsikdo še rad ostal, smo morali upoštevati navodila in se spustiti proti vznožju. Na vrhu Stare grabe nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal spet pred šolo. Moram še zapisati, da smo bili navdušeni nad pohodom in da smo med potjo nabrali kar nekaj gob.

Tom Peinkihar

8. b

Mali nogomet

Bilo je lepo jesensko jutro. Ves zaspan sem se spomnil, da imamo danes športni dan. Takoj sem postal boljše volje.

Med potjo v šolo smo se s sošolci pogovarjali o sestavi nogometne ekipe. Pomerili smo se z ekipami iz 7. a in 7. b razreda ter 8. a razreda. Vsaka ekipa si je želela zmago, zato smo se vsi zelo trudili in dali vse od sebe. Za dobro vzdušje in motivacijo so bile zaslužne naše

navijačice, ki so nas spremljale in vzpodbujale vse do konca. In kdo je na koncu osvojil prvo mesto? Kdo drugi kot mi, osmi b razred. Čeprav smo bili vedno najslabše zapisani, smo dokazali, da smo vsaj v športu nepremagljivi in najboljši.

Veseli in zadovoljni smo zapustili igrišče. Kako prijeten je bil občutek, da smo najboljši na šoli. Vsi pač nismo za vse. Vsak pa je za nekaj. Ali ni res?

Alen in Ino

Zimske aktivnosti

Učenci so lahko izbirali med razgibavanjem v fitnesu, sproščanjem na drsališču in smučanjem.

Smučanje

Zjutraj ob osmi uri smo se odpravili na Mariborsko Pohorje. Tam smo dobili karte in se nato z gondolami odpeljali na vrh. Razdelili smo se po skupinah in se šli smučat. Ob enih smo šli še k "Lukeju" na zelo dobre palačinke. Ta dan je bil zelo lep, kajti naklonjeno nam je bilo tudi vreme. Vsi skupaj smo se zabavali in zdravi prišli domov.

Renato Turkuš in Mitja Mesarič

Atletika – peteroboj

Plavanje

7. razred

Enake vsebine kot 8. razred

Pohod po HPP

V petek zjutraj me je zbudilo žvrgolenje ptičkov. Takoj ko sem odprl oči, sem se spomnil, da imam danes svoj prvi športni dan v 7. razredu – pohod po HPP. Hitro sem se preoblekel, se umil in si uredil frizuro. Ko je ura odbila pol osem, sem prosil mamo, da mene in mojo sestro zapelje v šolo. Med potjo smo se ustavili še v trgovini, kjer sem si nakupil še nekaj sladkih zalog. Po prihodu v šolo sem šel v razred, ker so nam tako veleli učitelji. Tam smo skupaj s sošolci in sošolkami najprej imeli uro oddelčne skupnosti, nato smo malicali in po malici odšli na avtobus, ki nas je odpeljal v Stanečko vas, kjer se je začel naš pohod.

Na začetku nam je ravnatelj povedal nekaj o pravilih varne hoje v planinah in nato smo začeli s hojo. Najprej smo se vzpenjali in pri tem opazovali vinograde. Večino časa smo

hodili po gozdnih poteh. Šli smo mimo počitniške hišice naše učiteljice Janove, ki poučuje telovadbo. Prijaznim ljudem je naročila, da so nas pogostili s sadjem in grozdom. Takrat smo imeli tudi prvi odmor. Po krajšem počitku smo se spet vzpenjali in ob klepetu prisluhnili tudi petju ptic. Naš drugi počitek je bil ob vinogradu, v katerem še niso potrgali grozdja, zato smo si ga privoščili mi. Ko smo se grozdja najedli ali bolj iskreno povedano, ko so nas učitelji zalotili, smo nadaljevali s potjo. Ker je pot postajala dolgočasna, smo fantje začeli nagajati dekletom. Seveda so dekleta začela vpiti in cviliti, zato smo morali končati z nagajanjem. Še dobro, da smo hitro prispeli na Bolfenk, kajti če bi se pot nadaljevala, bi verjetno prišlo do kakšnih posledic. Na Bolfenku smo si ogledali notranjost cerkve in potem spet malo dlje počivali. V tem času smo lahko igrali nogomet ali odbojko. To je bil zadnji počitek, kajti potem smo se začeli spuščati proti Stopercam. To je bil najtežji del pohoda, saj so me ob spustu bolele noge. K sreči se nam ni bilo treba spustiti čisto v dolino, saj nas je na Kosovem sedlu čakal avtobus, ki nas je zapeljal spet v Majšperk.

Janez Mohorko

7. a

Razredna stopnja

Haloška planinska pot

V šoli smo imeli športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali do gradu Borl. Od tam smo šli peš na Švabovo. Med potjo smo se ustavili. V knjižice smo dobili žige. Na Švabovem smo se igrali. Potem smo se z avtobusom vrnili v šolo.

Simon Ekartm 1. a/8

V četrtek, 2. 10. 2003, smo imeli športni dan. V šolo smo prišli ob 8. uri. Z avtobusom smo se peljali do Hrastovca.

Peš smo se odpravili po Haloški planinski poti. Med potjo smo opazovali markacijske znake, da se nismo izgubili. V gozdu smo videli gobe. Prispeli smo do cerkve, se spočili in imeli malico. Nadaljevali smo pot v dolino. Blizu avtobusne postaje smo počakali na avtobus. Z avtobusom smo se odpeljali domov.

Jan Zupanič 2. a

Učenci v osmih letih po etapah v celoti prehodijo Haloško planinsko pot.

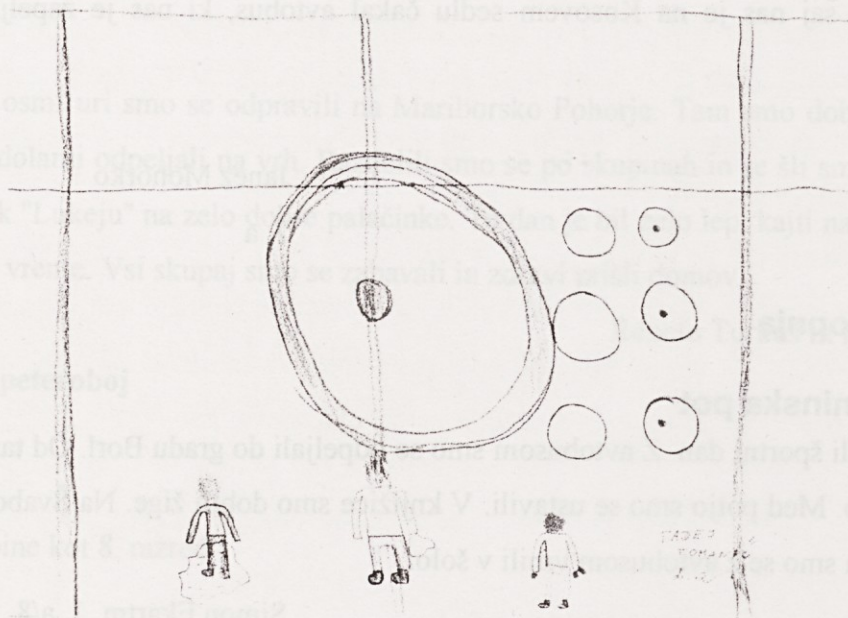
Igre v telovadnici

20. oktobra smo imeli športni dan v telovadnici. Učenci od prvega do tretjega razreda smo igrali štafetne igre.

V obročkih smo imeli žogice in med tekom smo prvo žogico dali v drugi obroč. Morali smo upoštevati pravila. Igrali smo se tudi igro Lastovke in sinice. Tekli smo med otroki. Nato smo igrali igro, v kateri smo morali obežati rutice.

Ko smo bili na vrsti, smo prijeli rutico, tekli z njo ter jo dali naslednjemu, ta jo je moral obesiti na vrvico. Potem smo polagali časopis in po časopisu smo morali hoditi. Tako je čas hitro minil in morali smo nazaj v razrede, saj se je športni dan končal.

Tamara Sagadin 2. A

Športni dan na snegu

V sredo prejšnji teden nas je presenetil sneg. Učiteljica nam je povedala, da imamo naslednji dan športni dan. V šolo sem si pripeljal sanke. Tam smo se najedli, nato pa smo se odšli sankat. Z nami sta bila tudi prvi in tretji razred osemletke.

Blizu ribnika v Stanečki vasi smo se veselo spuščali po bregu. Na koncu smo se izmučeni vrnili nazaj v šolo.

Marcel Žunkovič 2. a

Športni dan

V torek, 8. 6. 2004, smo imeli športni dan. Mi, drugi razredi, smo najprej metali žogice. Najdlje jo je vrgel Elvino; 40, 40 m, jaz sem jo vrgel 24 m. Ko smo z metanjem žogice končali, smo šli v telovadnico. Najprej smo 15 minut lahko delali, kar smo hoteli. Ko je 15 minut minilo, smo se razdelili in šli igrati med dvema ognjema.

Tadej Tomanič 2. a

DELOVNI DNEVI

Delovni dan – trgatev – 8. razred

Naš prvi delovni dan se je pričel v vinogradu gospoda Peinkiherja. Najprej nam je gospod Peinkihher povedal, kje se nahajamo, nato pa nas je seznanil z navodili o poteku tega delovnega dne. Navodila smo poslušali vsi; brez kakršnegakoli klepetanja. Nato sva po dva učenca skupaj vzela posodo. Razporedili smo se v štiri vrste ter pričeli s trganjem. Pri delu smo klepetali in zobali grozdje. V začetku nam je delo šlo dobro od rok; po dveh urah pa so se nekateri že naveličali. Začeli so posedati, se norčevati in gledati v zrak. Čez nekaj časa so pod nadzorom učiteljev spet začeli trgati grozdje. Za kazen so dobili še dodatno delo. Ko smo namreč končali, so morali potrgati še dodatno vrsto. Po končanem delu smo odšli na vrh griča, kjer smo imeli nahrbtnike. Najprej nam je gospod Peinkihher dal vodo, da smo si umili roke, nato smo pomalicali. Poskusili smo lahko tudi mošt. Na koncu se nam je gospod Peinkihher zahvalil za pomoč pri trganju, mi pa smo odšli na avtobus in se odpeljali do šole.

Mislim, da smo se vsi učenci na delovnem dnevu počutili dobro, navodila smo upoštevali, razen nekaterih izjem. Vedenje mojih sošolcev je bilo kar solidno.

Aleksandra Mesarič

8.a

Po končanem delovnem dnevu so učenci s pomočjo ankete analizirali delovni dan.

(26 anketnih vprašalnikov)

1. Ali si dobil(a) dovolj informacij o delovnem dnevu? (kam greste, čas odhoda, namen delovnega dne, čas prihoda)

DA – 25

NE – 1

2. Če si obkrožil(a) NE, zapiši, kakšne informacije bi si želel(a).

- Koliko bomo zaslužili za kg natrganega grozdja? (en odgovor)

3. Ali se ti je zdel delovni dan prenaporen?

DA – 1

NE – 25

4. Če si obkrožil(a) da, zapiši, kaj je zate prenaporno.

- Delati je bilo treba. (en odgovor)

5. Kako bi ocenil(a) delovni dan - trgatev?

Zelo zanimiv – 0

zanimiv – 23

nezanimiv – 1

zelo dolgočasen – 2

6. Kaj bi pri tem delovnem dnevu spremenil(a)?

Najpogostejši odgovori:

- počitke in pijačo
- disciplino
- obmetavanje z grozdom
- da ga sploh ne bi bilo

7. V šolskem letu imate tri delovne dneve. Kaj bi v okviru teh delovnih dni želeli početi?

Zapišite vsaj dva predloga.

Prevladujoči predlogi:

- delali na vrtu,
- risali grafite v okolici šole,
- pobirali smeti,
- urejali šolski park,
- vseeno mi je,
- šli na ledeno trgatev.

8. Si dobil(a) povratno informacijo o uspešnosti delovnega dne?

DA – 24

NE – 2

Anketne vprašalnike je obdelal Ino Murko iz 8. b razreda.

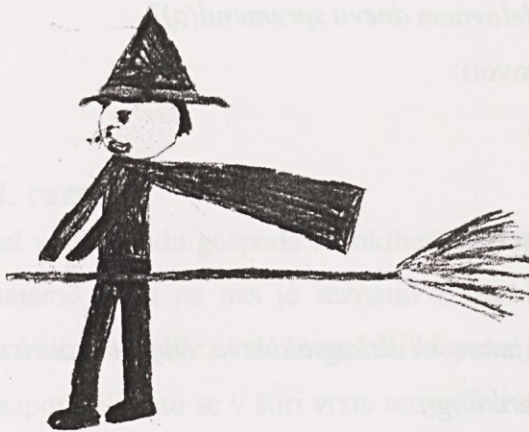
Izdelava pustnih mask in pustna povorka

Učenci so si večino svojih "pustnih likov" s pomočjo razrednikov in nekateri tudi svojih staršev, naredili v šoli.

Pustna delavnica – delovni dan

Pustna delavnica je bila 11. februarja. V šolo smo prišli ob 12. uri. Izdelovali smo maske. Ob 14. 30 so prišli starši. S starši smo delali maske. Punce smo delale Nogavičke; fantje pa gusarje. Pomagali so nam starši. Ko smo z delom končali, smo šli domov.

Darja Krajnc 2.a

Pustna povorka

Sobota, 21. februar

V soboto smo se kljub slabemu vremenu majhni in veliki maskirali v pravljичne bavnave. Bili smo čarovnice, pankerji, kavboji, muce, pikapolonice in razne druge maske. Ob dveh popoldan smo se zbrali na avtobusni postaji na Bregu. Takoj po drugi uri smo krenili z Brega proti šoli oziroma šolskemu igrišču, kjer je bil pripravljen šotor. Za našo varnost so skrbeli gasilci. Našo pestrost in naše veselje pa so občudovali številni gledalci, ki so nas spremljali na vsej poti. Vzdušje je bilo zelo prijetno.

Ko smo prispeli do šotor, smo se ob glasbi predstavili po skupinah in zaplesali. Od mask so bili najzanimivejši koranti, ki so se nam predstavili z značilnim zvonjenjem. Kljub temu da so glasno zvonili in vztrajno plesali, jim ni uspelo odgnati trmaste zime. Po predstavitvi vseh malih in velikih mask smo se posladkali s krofi in sokovi. Pridružili so se nam tudi nekateri starši in učitelji, ki so v zanimivih maskah pripomogli k še prijetnejšemu vzdušju. Začela se je "veselica". Plesali in noreli smo "do onemoglosti". Ta dan je bil čudovit; vse se je vrtelo v zanimivih barvah, zabava je bila enkratna. Pust in pustovanje se mi je vtisnilo v spomin.

Tamara Mohorko7b/9

Čistila akcija

Delovni dan, namenjen čistilni akciji, so učenci izvajali po delih. Skozi vse leto so po posebnem razporedu čistili bližnjo in širšo okolico šole.

Čistili smo okolico šole

V petek, 14. 11. 2003, je bila organizirana čistilna akcija. Potekala je peto in šesto učno uro. Učenci 5. a in 5. b razreda smo bili razdeljeni v štiri skupine. Vsaka skupina je morala očistiti določeno področje. Čistili smo okolico šole do pokopališča, mimo cerkve in do gostilne Gajser. Po končanem delu smo se vrnili v šolo. Vzeli smo svoje šolske stvari in odšli domov.

Primož Petek 5. b

Učenci predmetne stopnje (5. razred, 7. razred 9-letke in 7. razred osemletke) so en delovni dan namenili tudi delu na šolskem vrtu oziroma urejanju cvetličnih gred, sajenju lončnic ...

Delo na vrtu – delovni dan

V četrtek, 16. 10. 2003, smo imeli delovni dan. Zbrali smo se v naši učilnici. Tam smo se dogovorili, kateri učitelj bo ta dan z nami in kaj bomo delali. Ko smo se vse dogovorili, smo šli do dežurnega učenca in tam počakali na učitelja. Prišla je učiteljica Stanka Erjavec in z njo smo odšli na vrt. Tam smo dobili orodje. Timi in jaz sva šla po samokolnici. Ko sva jih pripeljala, smo pričeli z delom. Najprej smo porezali zelje, nato smo populili travo. S samokolnico sem jo odpeljal na gnoj. Sošolke so z motikami prekopavale zemljo, sošolci pa so potem prelopatali vrt. Bili smo zelo pridni, saj nas je tovarišica pohvalila.

Po končanem delu smo malo posedeli, da smo si oddahnili od težkega dela. Po počitku je bil čas za malico, ki nam je ta dan zelo teknila. Po malici smo šli še malo na igrišče igrat nogomet, saj smo po delu potrebovali sprostitev. Kmalu pa smo odšli vsak na svoj dom.

Tako je prijetno minil naš delovni dan.

Aleks Žolger 5. b

Pri zobozdravniku - delovni dan

Ko smo prišli v šolo, smo se s sestro Brigito pogovarjali o zobeh. Potem smo se namalicali in si umili zobke. K zobozdravniku smo odšli peš. Zobozdravnica nam je pogledala zobe in nas pohvalila, saj pridno skrbimo za svoje zobe. Nato smo šli nazaj v šolo.

Vesna Kunstek 2. a

PRIREDITVE

Položitev temeljnega kamna za novo šolo

Petek, 19. septembra, 2003.

V petek smo pričeli s poukom šele opoldan. Po treh urah pouka smo učenci pred šolo počakali svoje razrednike. Skupaj smo odšli na prostor, kjer bo stala nova šola, da bi tam prisostvovali kulturni prireditvi ob položitvi temeljnega kamna. Pridružili so se nam tudi učenci iz obeh podružničnih šol – Ptujске Gore in Stoperc, mnogi občani Občine Majšperk in precej drugih gostov.

Čeprav je bila ura že štiri, je sonce še zmeraj zelo pripekalo. Bilo nam je vroče in postajali smo nemirni. Nekaj minut čez četrto se je pričel kulturni program. Na njem so sodelovali učenci naše šole. Prisluhnili smo govoru gospe županje, ravnatelja in gostov. Napočil je trenutek, ki nas je najbolj zanimal – postavitve temeljnega kamna. Ker je bila okrog prizorišča dogajanja prevelika gneča, nismo uspeli videti tako težko pričakovanega dogodka, zato smo postajali nemirni in klepetavi. Opozorila učiteljev niso več zalegla. Želeli smo domov. Na srečo se je po postavitvi vse hitro končalo in smo lahko odšli domov.

Ta dan nam bo ostal v spominu, saj smo bili priča prvemu koraku pri zidavi nove šole, ki se je vsi že res veselimo.

Sandra Lončarič 7. b

Temeljni kamen za novo šolo

V petek smo imeli prireditev. Položitev temeljnega kamna za novo šolo. Na prireditvi je bilo mnogo otrok in staršev. Na odru so govorili gospa županja, ravnatelj naše šole in gospa Judita Kežman – Počkaj z ministrstva za šolstvo. Nastopali so učenci naše šole in zapeli tudi nekaj pesmi. Na koncu prireditve so na temeljni kamen zazidali ploščo z napisom: **ZAČETEK GRADNJE OSNOVNE ŠOLE MAJŠPERK.**

Tjaša Ahec 2. a

Prireditev ob dnevu šole – Drevo ima srce

Prišli smo v šolo na praznovanje dneva šole. Ogledali smo si predstavo z naslovom Drevo ima srce.

Drevo je imelo dečka rado. Bila sta prava prijatelja. Najprej mu je dalo jabolka, potem veje in na koncu še deblo. Na koncu je drevesu ostal samo še štor. Deček se je usedel nanj in počival. Oba sta bila že stara. Še vedno sta prijatelja.

Predstava je bila zelo lepa.

Jan Zupanič 2. a

Pozdrav pomladi – Ko si srečen

18. 3. 2004 je bila prireditev Pozdrav pomladi. Nastopali smo učenci 1. 2. in 3. razreda ter otroci iz vrtca. Nastopal je tudi otroški pevski zbor. Zapeli so dve pesmici in zraven tudi zaplesali. Najprej sem deklamirala eno pesem z Darjo, potem pa še s Tadejo. Zelo prijetno smo se imeli. Na odru je bila z nami in nas je opazovala štorklja. Svojim staršem smo dali tudi rdeče in rumene rože.

Ob zadnji pesmi smo zaplesali in tako se je prireditev Pozdrav pomladi končala. S starši smo se odpeljali domov.

Predstavitev projekta Lastovka

V četrtek, 6. 5. 2004, je bila v telovadnici prireditev ob zaključku našega projekta Lastovka, na kateri so nastopali učenci OŠ dr. Ljudevita Pivke iz Ptuja, otroci društva Sonček, člani društva invalidov in učenci razredne stopnje naše šole. Pri nastopu teh otrok sem opazil, da se nekoliko razlikujejo od nas. Težje izgovarjajo besede, gibi rok in nog so težavnejši, nekateri so na invalidskih vozičkih, težje hodijo, za svojo starost niso dovolj veliki. Vse to so lahko posledice možganskih okvar. Kljub temu pa je bil njihov nastop zanimiv. Uprizorili so igro o princu, plesali in igrali na kitaro, nastopal pa je tudi pevski zbor. Zelo sem srečen, da sem zdrav in takšen kot sem.

Elvino Podbrežnik 2. a

POPRAVKI

stran 2 – prav; na zelo resen ...,

stran 3 – 2. vrsta; prav; s svojim nastopom,

stran 6 – avtorica; prav; Laura Fišer 7. b.

stran 8 - pri 5. točki za boljše igralce manjka vejica; 6. vprašanje; na koncu manjka vprašaj; za način igranja ni pike,

stran 9 – prav; metanje žvečilnih,

stran 10 – prav; so se vzorno obnašali; za ...film Peter Pan je namesto podpičja pika, prav; natančneje spoznala cerkev ...,

stran 16 – prav; Tovarno sladkorja v Ormožu ..., prav Knjižnico Ivana Potrča ..., prav zahodni del Slovenije,

stran 19 – prav; škoda dneva za to,

stran 20 – prav; ..kam gredo,

stran 22 – prav .. kjer smo spet nekaj pojedli, prav ..saj smo izvedeli veliko novih stvari ...,

stran 23 - manjka avtorica Jasmina Rep 7b/9.

stran 29 - prav; Simon Ekart.

stran 31 - .. sem jo vrgel 24 m. (manjka pika),

stran 32 – prav; zelo zanimiv,

stran 38 – manjka avtorica; Tamara Sagadin 2. a.

